

AKADEMIK ŽELJKO REINER

POTPREDSJEDNIK HRVATSKOGA SABORA

Akademik Željko Reiner rođen je u Zagrebu 1953. g. gdje je završio osnovnu školu, Klasičnu gimnaziju i 1976. g. diplomirao na Medicinskom fakultetu. Magistrirao je 1978. g., a 1982. g. i doktorirao u Zagrebu. Specijalizirao je od 1979. do 1983. g. internu medicinu u KBC-u „Sestre milosrdnice” u Zagrebu i u Sveučilišnoj bolnici Eppendorf u Hamburgu, Njemačka. Na postdoktorskom usavršavanju bio je u Oklahoma Cityju, SAD 1984. – 1985. g. Za docenta je izabran 1986. g., a za redovitog profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu izabran je prvi put 1988. g. Od 1997. g. redoviti je profesor interne medicine u trajnom zvanju. Od 2009. g. je i redoviti profesor u trajnom zvanju (naslovni) na Sveučilištu u Rijeci. Dodijeljen mu je naziv „Fellow of the American Heart Association – AHA“, „Fellow of the Royal Society of Physicians” – FRCP (London), „Fellow of the European Society of Cardiology” – FESC i „Fellow of the American College of Cardiology” – FACC. Od 1986. do 1995. g. bio je pročelnik Kliničkog odjela Klinike za patofiziologiju KBC-a Zagreb, od 1995. do 2003. g. i od 2011. do 2015. g. bio je predstojnik Klinike za unutrašnje bolesti KBC-a Zagreb. Od 2003. g. pročelnik je Zavoda za metaboličke bolesti KBC-a Zagreb. Od 2004. do 2012. g. bio je ravnatelj KBC-a Zagreb. Na toj se funkciji osobito istaknuo izgradnjom i opremanjem te naše najveće bolnice koja je danas jedan i pol puta veća nego što je bila prije njegova mandata i najsuvremenije je opremljena. Član je Akademije medicinskih znanosti Hrvatske (AMZH) od 1990. g., a od 2004. do 2012. g. bio je njezin predsjednik. Od 1992. do 2006. g. bio je član suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), a od 2006. g. je redoviti član HAZU-a – akademik (samo 20 članova u području biomedicine). Voditelj je Odbora za aterosklerozu HAZU-a. Počasni je član Akademije medicinskih nauka Bosne i Hercegovine od 2011. Od 2000. do 2006. g. bio je pročelnik Katedre za internu medicinu Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Objavio je više od 600 znanstvenih i stručnih radova i prema bazi podataka Google znalac ima više od 114 000 citata (podatak iz travnja 2022.), što ga čini najcitiranijim hrvatskim znanstvenikom koji živi u RH. Bio je gost profesor na više sveučilišta u SAD-u i Europi, pozvani predavač na nizu europskih i svjetskih kongresa, član znanstvenih odbora gotovo svih europskih i svjetskih kongresa iz područja ateroskleroze zadnjih 20-ak godina te europskih i svjetskih kardioloških kongresa, a i u nas je organizirao više kongresa i njima predsjedao. Od 1983. g. do danas bio je voditelj više znanstvenoistraživačkih projekata. Bio je/još uvijek je član uredništava više najuglednijih međunarodnih časopisa („Journal of the American College of Cardiology – JACC”, „Nature – Reviews Cardiology”, „Atherosclerosis”, „Nutrition, Metabolism and Cardiovascular Diseases”, „European Heart Journal – Open“, itd.) te domaćih („Liječnički vjesnik” itd.) i recenzent najpoznatijih svjetskih znanstvenih časopisa („Lancet”, „European Heart Journal”, „Circulation Research”, „Annals of Medicine”, „Fundamental and Clinical Pharmacology”, „European Journal of Preventive Cardiology”, „Cardiovascular Drugs and Therapy” itd.). Kao član upravnog odbora Europskog društva za aterosklerozu (EAS) vodio je koordinaciju nacionalnih društava za aterosklerozu a sada je predsjednik Odbora za nagrade EAS, bio je član Upravnog odbora Europske asocijacije za prevenciju i rehabilitaciju kardiovaskularnih bolesti (EACPR) te predsjednik Odbora za znanost i smjernice EACPR-a, član dvaju najvažnijih

odbora Europskog kardiološkog društva (ESC) – Odbora za smjernice i Odbora za kongrese ali i član Odbora za izbor novih članova (fellows) ESC, osnivač je i dugogodišnji predsjednik Hrvatskog društva za aterosklerozu, osnivač Hrvatskog društva za hipertenziju, osnivač i bivši dopredsjednik Hrvatskog društva za debljinu, a bio je i glavni tajnik Hrvatskog liječničkog zbora (HLZ). Jedan je od osnivača Hrvatskog katoličkog liječničkog društva 1991. g. Prvi je Hrvat koji je glavni autor nekih ključnih europskih smjernica – Europskih smjernica za liječenje dislipidemija objavljenih 2011. godine te koautor drugog izdanja tih smjernica 2016. g. Koautor je Europskih smjernica za prevenciju kardiovaskularnih bolesti izdanih 2007. g. te onih izdanih 2012. g. Bio je predsjednik Povjerenstva za lijekove RH od 1992. do 2000. (član Povjerenstva od 2004. do 2008. g.) te predsjednik Povjerenstva za dodjelu naziva primarijus (1998. – 2000. g.). Od 1995. do 1998. bio je član Izvršnog odbora Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) – najvišeg upravljačkog tijela te organizacije kao drugi Hrvat u povijesti i član tročlanog povjerenstva za izmjenu Statuta WHO-a. Bio je i predsjednik Europskog odbora za borbu protiv pušenja (2000. – 2002. g.) te član tročlanog međunarodnog odbora za dodjelu jedne od najvažnijih svjetskih nagrada iz medicine „Leon Bernard Prize”. Kao jedan od najistaknutijih hrvatskih znanstvenika svih vremena prema glasovanju građana Hrvatske dobio je i svoju zvijezdu na pločniku u Ulici slavnih u Opatiji na Slatini. Od 2012. do 2016. godine bio je jedan od šest članova Upravnog odbora Svjetske udruge za aterosklerozu (International Atherosclerosis Society – IAS) u kojem je predstavljao čitavu Europu, a kasnije je bio član Federacije za Europu IAS. Za Europsku komisiju bio je recenzent znanstvenih projekata u sklopu FP 6 i FP 7 predloženih za financiranje Europskoj uniji. Autor je niza poglavlja u četrdesetak knjiga i udžbenika objavljenih u inozemstvu i u nas, bio je voditelj više kolegija na dodiplomskom i sedam postdiplomskih studija. Bio je urednik 40ak knjiga i priručnika („Farmakoterapijski priručnik”, „Interna medicina” itd.). Od 2010. do 2018. godine bio je član Savjeta Sveučilišta u Zagrebu te ponovno od 2019. g. Od prvih dana sudjelovao je kao dragovoljac u Domovinskom ratu kao član Glavnog sanitetskog stožera u kojem je najprije bio pomoćnik zapovjednika zadužen za edukaciju, a zatim za medicinske kadrove. Odlikovan je brojnim civilnim i vojnim odličjima: Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom, Redom bana Jelačića, Redom Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske, Redom hrvatskog trolista, Redom hrvatskog pletera, Spomenicom Domovinskog rata, Medaljom Bljesak, Medaljom Oluja, Medaljom Ljeto '95, Spomen-medaljom Vukovar. Pričuvni je pukovnik Hrvatske vojske. Priznati je hrvatski pjesnik koji je objavio više knjiga pjesama, a pjesme su mu uvrštene u niz antologija. Dodijeljena mu je književna nagrada "Dubravko Horvatić" – prva nagrada za pjesništvo za 2019. godinu, nagrada „Ladislav Rakovac“ HLZ-a, najviše priznanje HLZ-a – počasni član, te Nagrada Grada Zagreba 2010. g. Dobitnik je najvišeg priznanja AMZH-a „Laureat” 2012. g., a dobio je i Povelju s medaljom za posebne zasluge Hrvatske liječničke komore u povodu 25. godišnjice obnove njezina rada. Počasni je građanin grada Korčule od 2007. g. Od inozemnih odličja dobio je korejsko odličje Gwanghwa I. reda s lentom i zvijezdom, španjolsko odličje Reda Izabele Katoličke, talijansko odličje Reda Talijanske zvijezde, čileansko odličje Reda Bernarda O'Higginsa, odličje San Marina Reda Svete Agate te papinsko odličje Reda vitezova Svetoga groba Jeruzalemskog. Od 1993. do 1998. g. bio je zamjenik ministra zdravstva, a od 1998. do 2000. g. ministar zdravstva RH. Od 2010. do 2015. godine bio je predsjednik Nacionalnog zdravstvenog vijeća RH, a i sada je njegov član. Godine 2008. izabran je za vanjskog člana Odbora za zdravstvo i socijalnu skrb Hrvatskoga sabora. Kasnije je bio predsjednik Odbora za ustav, poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora. U 7. sazivu Hrvatskoga sabora (2011. – 2015.) izabran je na dužnost potpredsjednika Sabora, a u 8. sazivu (2015. – 2016.)

obnašao je dužnost predsjednika Hrvatskoga sabora. U 9. sazivu (2016. – 2020.) ponovno je biran za potpredsjednika Hrvatskoga sabora, kao i u trenutačnom 10. sazivu (2020.), ali i dalje radi na Medicinskom fakultetu i KBC-u Zagreb.